

QUINTA BUMA - FOTO'S

Quinta (de 5e) Buma werd geboren in 1953 in molen "de Eendragt" in Weesp aan de Vecht, als dochter van Just Buma (1910-1996), arts en begenadigd fotograaf in zijn vrije tijd, en beeldhouwster / schilder Lidi van Mourik Broekman. Beide ouders hadden ook groot schrijftalent en waren reislustig. Opgroeien in zo'n dynamische familie waar kunst even gewoon was als ademen, móest wel resulteren in een creatief en afwisselend leven.

QB, mijn vader, olieverf 1986

“We verhuisden vaak en groeiden op in een groot gezin met veel grapjes, muziek, klei, vrienden, gevoel, dieren en liefde. Als de geit ziek was, lag hij onder de vleugel in de woonkamer om weer beter te worden. De kriekipjes sliepen het liefst op de geboetseerde koppen van mijn moeder in de bijkeuken. We gingen met 3 van ons op het paard door de bossen, of ingespannen met een kar op pad. We leerden onze talen en werden gestimuleerd om er uit te halen wat er in ons zat, zònder dwang en mét liefde. Ik heb dan ook heel veel aan mijn beide ouders te danken en ik verveel me nooit.”

Na de MMS werd ze uitgeloot voor de kunstacademie Arnhem en volgde de Pedagogische Academie die ze afrondde (met aantekening handenarbeid). Tijdens het laatste jaar werkte ze na school vaak vrijwillig bij een brongsieter, waar ze in een houten keet in de tuin woonde. Bijna alle technieken kwamen aan bod. Na de P.A. gaf ze een half jaar af en aan les als invalster. Dit deed haar besluiten zelf creatief bezig te gaan i.p.v. anderen aan het werk te zetten en ging ze in de leer bij weefster Maria de Swaaf in Beers, waar ze later ging wonen.

Een aantal jaren geweven en in onderhoud voorzien door jassen en vloerkleden te maken. Als vrij werk maakte zij wandkleden die o.a. via de kunstuitleen hun weg naar buiten vonden.

Nadat de oude boerderij waar ze in woonde bij Maria door brand werd verwoest gingen al haar werken, geprepareerd materiaal en huisraad verloren. (1978) Ze vertrok zonder een cent naar Frankrijk en verbleef daar een jaar om met haar vriend het huisje van haar vader te restaureren. Met een nieuw weefgetouw heeft ze daarna nog een paar wandkleden gemaakt, maar kreeg uiteindelijk meer expressiemogelijkheid door te schilderen. Autodidact, diverse schilderklassen gevolgd en bij Paul de Swaaf boetseerlessen op de vrije academie. Inmiddels woonde zij op haar 16e adres.....

Toen kwam door een toeval op reis de fotografie op haar pad en heeft ze de fotovakschool gedaan, waarna ze direct als zelfstandig fotograaf haar bedrijf begon. (1989)

Naast de reguliere opdrachten heeft zij een gestaag groeiende uitgeverij van ansichtkaarten en maakt ze vrij werk.

Dit laatste vindt via exposities zijn weg.

EEN VLIEGENDE KRAAI...

Naast foto's maakt zij gedichten en heeft nu een klein bundeltje met een combinatie van foto's schilderijen, tekeningen en tekst uitgegeven onder de naam "Een vliegende kraai wordt soms wat nat". Ook het schilderen gaat ze na 20 jaar weer oppakken.

"Ik volg mijn intuïtie, maak geen lange termijnplannen. Tijd is mijn grootste vijand dacht ik tot voor kort. Na rijp beraad blijkt het je trouwste bondgenoot in het leven!

Licht en schaduw zijn mijn vrienden. Het maakt niet uit welk materiaal ik gebruik, als ik m'n eitje maar kan leggen... Ik leer graag en ik houd van nieuwe uitdagingen. Uiteindelijk komt toch alles neer op het vinden van de juiste balans, ritme, verhoudingen, kleur ... welke techniek je ook beoefent, het zijn allemaal variaties op een thema.

Ik zie dit leven als een speurtocht en doe allerlei ontdekkingen die het me mogelijk maken om mij te uiten. Wellicht dat ik in een volgend leven (bestaat zoiets?) een keuze kan maken waar ik mee verder ga!

Wie weet vind ik dan ook wat meer rust, want ik denk niet dat ik dat in dít leven voor elkaar krijg.

Door spelingen van het lot óf mijn karakter, genen of achtergrond, wordt ik toch steeds een andere kant op gestuurd dan waar ik eerst naar toe dacht te gaan. Maar dat geeft niets, ik laat me graag verrassen.

Ik ben chaoot, romanticus en laat me graag verleiden andere paden in te slaan.

Ik wil altijd over het heuveltje heen kijken, om de bocht, achter de spiegel, over het water.. Misschien droom ik er dáárom van om boven op een berg te wonen, zodat ik de zaken beter kan overzien. Dús geef ik me over, laat mij inspireren door waar ik ben, er is ook drama in de polder! Ik hoef niet per se naar 'ver-

weggistan', maar pik overal een graantje mee en zie snel de positieve en mooie dingen om mij heen. De schoonheid van het licht, de schaduw, mensen, landschappen, tegenstellingen, mysteries, winkelruiten, trekken mijn aandacht. Ik houd van gelaagdheid, coulissen, stad en land. Een foto is een weerspiegeling van een ogen-blik. Wat ik in beeld vang, wil ik laten zien en doorgeven. Gewoonweg omdat het me geraakt heeft. En in die foto voeg ik iets van mijzelf toe. Zoals ik foto's met de hand afdruckte, hier en daar wat lichter of donkerder maken, een kleur wat koeler of warmer, manipuleer ik ook het licht en de kleuren in de digitale foto. Ik probeer de essentie van dat moment naar buiten te brengen.

Het valt denk ik niet mee voor een buitenstaander om mij in een hokje te stoppen. Daar heb ik dan ook een enorme hekel aan. Maar als ik dan tóch in een hokje moet, dan knutsel ik dat liever zelf, in mijn eigen hoofd. Ik woon daar met het grootste plezier! "

Exposeerde o.a. in Arnhem stadsschouwburg (wandkleden), België, Persingen, kunst in de carport Groesbeek, galerie SummerArt, en diverse ziekenhuizen, gezondheidscentra en onlangs in Studio 104 en Kunstraffinaderij XL in Nijmegen. (3-2011).

meer informatie vindt u op www.quintabuma.nl
of bel: 06-1853 8568

